

voorziening van elke plantage is geheel afhankelijk van het gezichtspunt, dat de directie inneemt. Het verschil in de toestanden van 1911, toen het hoofdoel was het genezen van de zieke koelies, en van 1923, toen het voornaamste doel was het voorkomen van ziekte, is in het oog vallend. Van één plantage worden enkele cijfers gegeven: de kosten voor geneeskundige behandeling waren in 1911 het dubbele van die in 1923, de kosten voor geneeskundige verzorging in 1911 nul, in 1923 ruim £ 9000. Het sterftecijfer was in 1911 232 per duizend, in 1923 3 per duizend, het aantal sterfgevallen 202 en 2. Het hospitaal was in 1911 overvuld, in 1923 leeg; het verlies aan arbeid in 1911 100 pCt., in 1923 30 pCt.. Deze zelfde ervaring, dat hygiëne, bedrijfszekerheid en arbeidsproductie samengaan, heeft men sinds 20 jaar ook in Deli opgedaan (*Brit. med. Journal*, no. 3385, 1925).

VOORKOMEN VAN LOODVERGIFTIGING. — Om het gevaar voor loodvergiftiging te verminderen, wijzen H. ENGEL en V. FROBOESE er op, dat de veel in de scheikundige groot-industrie gebruikte waterstof-zuurstofvlam bij het loodsmelten het meeste lood in de atmosfeer brengt, terwijl de acetyleen-zuurstofvlam en de op geschikte wijze gecarbureerde waterstof-zuurstofvlam, evenals de lichtgaszuurstofvlam dit veel minder doen (*Arch. f. Hyg.*, Bd. 96, Heft 2, 3 en 4).

HET STERILISATIEVRAAGSTUK. — In *Sozialhyg. Mitteilungen*, Jahrg. 9, no. 4, geven de artsen W. MÖCKEL en M. FISCHER en de predikant J. MAYER hun inzichten aangaande de wenschelijkheid van het onvruchtbaar maken van geestelijk en zedelijk minderwaardige personen. In Amerika heeft men het eerst de castratie en sterilisatie toegepast; zoo werd in 1855 in den Staat Kansas een wet ingevoerd, waarbij een neger of mulat, die een blanke vrouw aanrandde, tot castratie veroordeeld werd. In Zwitserland heeft vooral FOREL geijverd voor de sterilisatie en in Duitschland sinds 1900 de psychiater NÄCKE. In de laatste jaren is in Saksen BOETERS een warm voorstander van het ontnemen van het voortplantingsvermogen aan geestelijk minderwaardigen. Na wat men thans echter van de overerving afweet, komt alleen de vrijwillige sterilisatie in aanmerking. Bij ontoerekenbaren en minderjarigen kan deze alleen met toestemming van den wettigen voogd toegepast worden. Vooreerst moeten echter nog alle moeilijkheden uit den weg geruimd worden, die bij de bestaande wetten en hun uitleggingen rijzen en welke den opereerenden arts, ondanks de vrijwillig toegestane sterilisatie, in gevaar brengen om wegens ernstige lichamelijke verminking zwaar gestraft te worden. Er moet verhoed worden, dat er op eugenetische gronden misbruik van de sterilisatie gemaakt wordt en daarom moet de beslissing voor de operatie in handen van het gerecht gelegd worden, dat na overleg met zaakkundigen uitspraak doet. Zoolang echter de overervingswetten nog niet zóó nauwkeurig bekend zijn, dat men de eigenschappen van de nakomelingschap met eenige mate van waarschijnlijkheid kan voorspellen, moeten in de eerste plaats alle andere wegen tot rasverbetering ingeslagen worden, waartoe behooren onderzoek vóór het huwelijk, huwelijksverbod en bestrijding van alcohol en syphilis.

EEN DIËT VAN RAUWE VRUCHTEN. — H. ILZHÖFER heeft bij een proefpersoon, die uitsluitend van rauwe vruchten leefde, gedurende $2\frac{1}{2}$ maand stofwisselingsproeven gedaan. Het diët bestond dagelijks uit 4 sinaasappels, 2 appels, 8 dadels, krenten, rozijnen, hazel- en apennooten, van elk 30 gr. en 60 gr. gepelde haverkorrels. Dit was het minimum van den voedseltoevoer bij lichte lichaamslijken en geestelijken arbeid (praktikant in het bacteriologische laboratorium). Het bevatte 24.9 eiwit, 34 gr. vet, 220 gr. koolhydraten en vertegenwoordigde 1320 calorieën. De proefpersoon was 1.69 M. lang en woog 54.2 K.G.; zijn voedings-toestand was matig, maar hij was niet buitengewoon mager. Bij het begin der proeven was het bloedsuikergehalte 0.5 per duizend, het urinezuurgehalte van het bloed, ondanks de purinevrije kost, hoog nl. 3—4 mgr. pCt.. De grondstofwisseling was 23 pCt. onder het normale, de proefpersoon was dus op het begin ijdstip zonder twijfel in een toestand van ondervoeding. Dit was echter voor een deel te wijten